

er sat ned, det andet op, det er en forøget Roedyrkerbeskyttelse fra i Fjor til i Aar, det kan ikke nægtes. Men saa er det en Slags protektionistisk Forslag. Jeg har ikke stillet Ændringsforslag, men man skal ikke fremhæve, at man gør det for at gavne Roedyrkerne. Det er af opportune Grunde, at vi gøre det. Det kan ikke forsvares paa anden Maade, end at man ikke vil søge at hindre Toldloven herved, og saa lader man det slippe igennem.

Det ærede Medlem var inde paa, at den store Masse Roedyrkere, der vare udenfor, skulde have Gavn heraf, men det er jo en rent protektionistisk Udtalelse. De Mænd, der ere bundne ved Kontrakt, det er dem, man maa sige ere uheldigt stillede, men de, der ere stillede frit, lad dem afbryde Sukkerroedyrkingen og dyrke Runkelroer! Hvorfor skulle de have nogen Beskyttelse? de kunne ikke have noget Tab derved. Det er ogsaa galt, naar det ærede Medlem siger, at der er saa mange af de Folk. Det oplyses i Andragendet temmelig godt, hvor mange der er. I Omegnen af Nykøbing er der 4,600 Tdr. Land. Af kontraktbundne Roedyrkere er der 5,600 med et Areal af omtrent 23,000 Tdr. Land. De ere bundne ved Kontrakt til 1916—19. Disse sidste kan Beskyttelsen ikke hjælpe en Stump. Det er Teori og atter Teori; det kan det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow), der holder paa Toldbeskyttelsen og tror, det gavner Landbruget, let forsvare, men det skulde det ærede Medlem for Hornslet (N. P. Jensen) ikke indlade sig paa. Man har sagt, at af opportune Grunde lade vi det løbe i de 10 Aar, eller hvor længe det vil vare, men ellers er der ingen Grund til at opretholde Landbrugsbeskyttelse for enkelte velstillede Dele af Landet. Jeg er selv gaaet med dertil og skal derfor ikke beklage mig derover, men jeg siger, at det er af opportune Grunde — jeg vil ellers nødig være Opportunist. Naar jeg vil stille Ændringsforslag, er det af Retfærdighedshensyn overfor det eneste Raffinaderi, vi have tilbage. Jeg mener, at man skulde vise forholdsvis Imødekommelse mod dette. Det ærede Medlem siger, at det er vanskeligt at gøre det, for saa ville andre Fabrikker forlange det samme. Nej, det ærede Medlem kan ikke nævne en eneste Fabrik i hele Landet, der vil blive stillet lige med dette Raffinaderi. Dette Synspunkt gælder saavel Klædeindustrien, Papirindustrien og mange andre. En Fabrik, der ikke selv har indenlandsk Raastof, maa have Lejlighed til ogsaa at købe

fra Udlandet; der bør i alt Fald levnes den Tid til at forsøge at skaffe sig indenlandsk Raastof. Hele dette Forhold haaber jeg imidlertid vil gaa i Orden i Fællesudvalget, og saa synes jeg, det ærede Medlem kunde have ladet det ligge i Dag, da heller ikke den højtærede Minister er kommen ind derpaa.

Saa kom det ærede Medlem med en Udtalelse, som ingen Værdi havde. Han sagde, at Fabrikkerne kunde skaffe sig Dækning ved Indførsel af vestindisk Sukker. Det ærede Medlem maa ikke kende noget dertil i Detaillerne, naar han kan sige noget saadant. Skal der indføres Sukker fra Vestindien, er Tolden, hvis Toldlovsforslaget vedtages, 5,9, og deraf godtgøres $\frac{1}{3}$. Altsaa i Told skal der svares 3,95, Fragten bliver vel 1,40, det bliver 5,35, inden Sukkeret kommer hertil. Udførselstolden fra Vestindien er omtrent 0,15, og vi vide slet ikke, om de derovre ville sælge, eller om de i Vestindien ikke ville udnytte det, at de kunne indføre det i Danmark med $\frac{1}{3}$ Godtgørelse. Hvis de ikke have nogen Fordel af, at de kunne indføre det i Danmark $\frac{1}{3}$ billigere end til andre Lande, bliver det heller ikke til noget. Og saa kommer dertil, at De danske Sukkerfabrikker i Forvejen have Kontrakt med det store Fælleskogereri derovre, og hvor skulle de saa hen?

Saadant noget kan man altsaa sige, men det betyder ingen Ting, det behøver man ikke at spilde Tid paa. Det kunne vi tale om i Fællesudvalget, Jeg synes, det ærede Medlem kunde have ladet være at komme ind paa det i Dag. Vi ere i Virkeligheden enige om at lade denne Afgiftslov gælde omtrent, som den er, men man skal blot sige det, som det er: Anden Sukkerroebeskyttelse ville vi ikke have, vi ere gaaede med her af opportune Grunde, men ønske at komme derfra saa snart som muligt.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Reventlow: Selv med Fare for at blive forgyldt af det ærede Medlem (Bjerre) maa jeg oplyse ham om, at Roesukkerbeskyttelsens Forhøjelse fra 0,3 til 0,95 ogsaa for de Roedyrkere, der ere under De danske Sukkerfabrikker, betragtes som en Assurancepræmie for deres Produktion, og at jeg i mine Anstrengelser for at faa denne Roesukkerbeskyttelse hævet fra dette Minimum af 0,3 har været